

1963 50 2013

MECANICA

IAȘI, 2013

INSTITUTUL POLITEHNIC IAȘI
Facultatea de MECANICĂ

PROMOȚIA 1963

ALBUM DE PROMOȚIE

Editat cu ocazia aniversării a 50 de ani
de la absolvirea facultății și a întâlnirii
colegiale din 5 septembrie 2013

*Când amintirile-n trecut
Încearcă să mă cheme,
Pe drumul lung și cunoscut
Mai trec din vreme-n vreme.*

Mihai Eminescu

Colegii din promoția 1963 a facultății de Mecanică au străbătut de mai multe ori, chemați de amintiri, drumul care duce spre Iașul tinereții lor.

Ne-am întâlnit la început din 10 în 10 ani, apoi din 5 în 5. Am ajuns, acum, la 50 de ani de la terminarea facultății. În acești ani s-au petrecut evenimente extraordinare în viața lumii, în viața țării, în viața fiecăruia. Am avut privilegiul să fim martorii și, uneori, eroii lor. Dacă în anul 1963 porneam, neștiutori, spre un teritoriu necunoscut, acum ne întoarcem să povestim cum a fost în această călătorie.

Ne-am gândit să marcăm, cu un semn suplimentar, întâlnirea noastră- acest album. Din păcate ne-am gândit cam târziu- mulți dintre noi au trecut marea barieră...Sperăm, totuși, ca prin acest gest să lăsăm o urmă pe nisipul, atât de mișcător, al scurgerii timpului.

1963   INSTITUTUL POLITEHNIC IAȘI
Facultatea de **MECANICĂ**

Decan- Prof.dr.ing. **Toma Fărcaș**

Secții de specializare-**Tehnologia Construcțiilor de mașini,**
Mașini Termice

2013   UNIVERSITATEA TEHNICĂ "GH. ASACHI" DIN IAȘI

Facultatea de **MECANICĂ**

Decan- Prof.dr.ing. **Cezar Oprișan**

Prodecani- Prof.dr.ing. **Corneliu Comandar**, Conf.dr.ing.
Aristotel Popescu, Conf.dr.ing. **Adrian Sachelarie**

Specializări licență- **Autovehicule rutiere, Ingineria sistemelor de propulsie pentru autovehicule, Sisteme și echipamente termice, Inginerie mecanică, Mașini și instalații pentru agricultură și industria alimentară, Mecatronică, Robotică.**

Specializări master- **Sistematica transporturilor autopropulsate, Concepția și managementul proiectării automobilului, Siguranța și performanțele circulației rutiere, Exploatarea tehnică a autovehiculelor rutiere, Diagnoze și expertize tehnice în ingineria mecanică, Mașini termice, frigotehnie și climatizare, Tehnici nepoluante în industria alimentară, Mecatronică avansată, Sisteme robotizate.**

Facultatea de **CONSTRUCȚII DE MAȘINI ȘI MANAGEMENT**

Decan- Prof.dr.ing. **Gheorghe Nagiț**

Prodecani- Prof.dr.ing. **Cristian Croitoru**, Conf.dr.ing. **Vasile Merticaru**, Conf.dr.ing. **Irina Tita**

Specializări licență- **Tehnologia construcțiilor de mașini, Mașini unelte și sisteme de producție, Ingineria sudurii, Mecanică fină și nanotehnologii, Mașini și sisteme hidraulice și pneumatice, Inginerie economică în domeniul mecanic.**

Specializări master- **Inginerie și management în fabricația mecanică, Managementul și tehnologia producției, Sisteme micromecanice, Concepția și fabricația asistată de calculator, Mecanica fluidelor aplicată, Tehnologii avansate de fabricație.**

PROFESORII NOȘTRI

Emil Andrei, conf, Tehnologia prelucrării la cald

Victor Baușic, conf, Rezistența materialelor

Vitalie Belousov, șef lucr., Teoria așchierii și proiectarea sculelor

Iustin Bendescu, asist., Termotehnică și mașini termice

Malca Bercovici, conf., Geometrie analitică

Cazimir Bohosievici, asist., Tehnologia construcției de mașini

Cezar Buda, prof., Elemente de reglaj și automatizare

Nicolae Calinicenco, prof., Fizica

Gheorghe Cașler, prof., Mașini unelte

Rodica Cepăreanu, asist., Socialism științific

Constantin Ciobanu, conf., Hidraulică și mașini hidraulice

Adrian Cirillo, șef lucr., Tehnologia matrițării și ștanțării la rece

Ion Condrea, asist., Teoria așchierii și proiectarea sculelor

Gerard d'Albon, prof., Termotehnică și mașini termice, Transmiterea căldurii și dinamica gazelor

Spiridon Deleanu, asist., Mecanică

Eleonora Diaconescu, conf., Chimie

Ion Enescu, asist., Analiză matematică

Toma Fărcaș, prof., Tehnologia materialelor, Metalurgie fizică,

Mihai Gafițanu, asist., Organe de mașini

Emil Gaiginschi, prof., Motoare stabile cu ardere internă

Bogdan Gheorghiu, șef lucr., Tehnologia și utilajul tratamentelor termice

Virgil Giurcă, asist, Motoare stabile cu ardere internă

Ion Grigoraș, lector, Materialism dialectic

Marcel Gutman, șef lucr., Compresoare și instalații frigorifice

Dumitru Horbaniuc, asist., Rezistența materialelor

Ion Hopulele, șef lucr., Tehnologia construcțiilor sudate

Cornelia Ioan, asist., Chimie

Vladimir Ivanov, conf., Cazane cu aburi

Lery Lesner, lector, Socialism științific

Cristian Linde, conf., Mașini de ridicat și transportat

Valerian Macri, asist., Termotehnică și mașini termice

Dumitru Mangeron, prof., Mecanică, Matematici speciale

Alexandru Matei, conf., Desen tehnic

Paul Matei, asist., Hidraulică și mașini hidraulice

Iurii Mărgărint, asist., Elemente de reglaj și automatizare

Nicolae Mihai, șef lucr., Economie de ramură, Organizarea și planificarea întreprinderilor
Petre Mîlcomete, conf., Economie politică
Constantin Mocanu, asist., Desen tehnic
Marcel Moise, asist., Fizică
Octavian Munteanu, conf., Teoria mecanismelor și a mașinilor
Theodor Neagu, conf., Evidență contabilă
Dan Nicolescu, asist., Toleranțe și măsurători tehnice, Bazele proiectării uzinelor
Arsene Oprea, conf., Analiză matematică
Dumitru Piedemonte, șef lucr., Educație fizică
Constantin Picoș, conf., Tehnologia construcției de mașini
Nicolae Popinceanu, prof., Organe de mașini
Aurel Popovici, conf., Electrotehnică și mașini electrice
Maria Potra, asist., Economie politică
Nicolae Radu, asist., Desen Tehnic
Aurel Răileanu, conf., Toleranțe și măsurători tehnice, Bazele proiectării uzinelor
Alexandru Rener, șef lucr., Proiectarea și construcția dispozitivelor
Alexandru Rohr, șef lucr., Construcția și calculul motoarelor cu ardere internă
Constantin Ruscior, conf., Fizică nucleară
Emil Simion, asist., Electrotehnică și mașini electrice
Ioan Suhar, asist., Electrotehnică și mașini electrice
Gheorghe Tacu, asist., Fizică,
Gheorghe Tudor, asist., Teoria mecanismelor și a mașinilor
Valeria Ungureanu, șef lucr., Geometrie descriptivă
Dan Ursescu, șef lucr., Turbine cu aburi și gaze

Observație.

Gradele didactice sunt cele din perioada 1958-1963.

Victor Baușic

Vitalie Belousov

Cezar Buda

Nicolae Calinicenco

Gheorghe Cașler

Constantin Ciobanu

Adrian Cirillo

Gerard d'Albon

Toma Farcaș

Mihai Gafițanu

Emil Gaiginschi

Bogdan Gheorghiu

Marcel Gutman

Ion Hopulele

Vladimir Ivanov

Cristian Linde

Dumitru Mangeron

Alexandru Matei

Arsene Oprea

Constantin Picoș

Nicolae Popinceanu

Aurel Răileanu

Alexandru Rener

Dan Ursescu

1963 La absolvirea facultății

1973 După 10 ani

1983 După 20 de ani

1988 După 25 de ani

1993 După 30 de ani

1998 După 35 de ani

2003 După 40 de ani

2008 După 45 de ani

VOI, colegi-prieteni

Născut în orașul Vaslui – capitala “Țării de jos” – din părinți provenind din satele de răzeși (țărani liberi) ale plasei “Movila lui Burcel”, am absolvit școala din Dealul Copoului Vasluian.

Am venit la Iași, în dealul Copoului Ieșean; aici v-am cunoscut pe **VOI**, colegi-prieteni, oameni apropiați mie, cu mare suflet. Sunt multe lucruri pe care mi le amintesc și altele, pe care nu vreau să mi le amintesc. Am văzut în jurul meu o mulțime de schimbări. Unele m-au îndurerat. Am simțit tristețea din privirile unor colegi-prieteni, dar și bucuria revederii cu ei. Am măsurat cu “emoție” sprijinul și solidaritatea, dar și indiferența. În fața unora dintre ei mă simt vinovat pentru că nu am încercat să-i cunosc mai bine, dar pe **VOI**-toți vă iubesc în totalitate, fără excepție, cu toată inima mea. **VOUĂ** – scriu cu majuscule – vă mulțumesc pentru că ați fost și mai sunteți cu mine și lângă mine.

După terminarea facultății, am început promițător (?) în Craiova, dar am revenit în Iași, unde am profesat de peste 40 de ani în același Institut de Proiectare, în specialitatea INSTALAȚII GENERALE (hidro, termice, ventilații, frig, climatizare, camere curate, etc.)

Fiind un vizitator pe pământ, mă opresc din când în când să simt aroma florilor.... Iași, orașul meu drag...

Aceasta este toamna noastră. TOAMNĂ A ANOTIMPURILOR NOASTRE, te văd, te ascult, te iubesc, pentru că în această toamnă suntem noi, viața noastră, a tuturor râurilor învolburate .

O vară în refugiu

Anul 1944. Îmi amintesc vagonul –era un vagon de marfă– în care familia mea, împreună cu alte familii ale subofițerilor jandarmeriei rurale din Moldova, au plecat la ordin în refugiu, din calea ruperii iminente a frontului pe linia Iași – Galați. Vagonul nostru, staționa împreună cu alte 6-7 vagoane, din momentul în care locomotiva garniturii trenului a fost avariata de aviația americană. Eram la 16-20 km de Ploiești, de unde se vedeau flăcările care se ridicau spre cer, din sondele și rafinările incendiate. La fiecare bombardament efectuat asupra orașului Ploiești, când începea alarma aeriană, părăseam și noi vagonul și ne adăposteam la teren, după posibilități.

A durat mai multe zile și nopți până când locomotiva a fost înlocuită și am fost tractați până în Ploiești, de unde ne-am continuat refugiul spre Ardeal cu o altă garnitură de tren, având în componență și vagoane cu militari nemți.

Din acest traseu, nu-mi amintesc decât vag, interdicția de a ne uita pe geamul vagonului – era vagon de călători–, întrucât în partea din dreapta în sensul de mers, peisajul era sinistru, atârând de firele de telefonie, diverse rămășițe de îmbrăcăminte, rezultate din atacurile aeriene ale aviației americane asupra trenurilor militare.

În Ardeal, la Ilia, județul Hunedoara, am fost repartizați la o localnică, care locuia singură, și a cărei casă era așezată în apropierea podului de peste un afluent al Mureșului. Camera în care stăteam, era spre stradă, avea geamurile camuflate, iar în partea opusă, avea o grădină de legume, destul de lungă, la capătul ei, fiind situată casa unei familii de localnici, rude cu gazda noastră și care aveu copii cam de aceeași vârstă cu noi. Aveam interdicție de la gazda noastră, să facem gălăgie sau să ne jucăm cu copiii vecini din spatele grădinii. În ziua instalării, îmi amintesc că ne-a servit cu o salată de ceapă roșie foarte gustoasă.

Interdicție aveam și asupra nerespectării regulilor de camuflaj. În timpul atacurilor aeriene din cursul zilei, de regulă după amiaza, efectuate mai ales asupra orașului Deva, trebuia să ne adăpostim în locurile special amenajate, unde eram dinainte repartizați.

În momentul unei astfel de adăpostiri, am cunoscut o fetiță și pe fratele ei, care au venit însoțiți de ambii părinți. Îmi amintesc cu exactitate de tatăl ei care era ofițer și părea foarte trist și tăcut. Îmi amintesc, de asemenea, că fetița era tare frumoasă. A doua zi, după ce am folosit toate metodele de a o determina pe mama să-mi dea bani ca să-mi cumpăr bomboanele mele preferate: dropsuri cu arome de fructe în formă de semilună, –pe care doream să i le ofer frumoasei fetițe–, am fost foarte nemulțumit de întârzierea declanșării alarmei aeriene, care s-a produs la o oră mai târziu decât în ziua precedentă, iar familia fetiței n-a mai venit.

În timpul zilei, fie ne cumpăram bomboane sau crump țucăr de la o prăvălie din colțul străzii, fie ne jucam cu alți copii de aceeași vârstă, de regulă, în apropierea podului de peste afluentul Mureșului. Podul metalic, cu o deschidere și înălțime mare față de luciul apei, ne oferea o viziune detaliată asupra grupărilor de pești ca specii și mărime. De pe acest pod s-a aruncat o localnică, de vârstă medie, pentru a se sinucide din motive rămase necunoscute.

Pe o colină de pe malul drept al afluentului Mureșului, era o linie de cale ferată îngustă, pe care se transporta, cu vagonete, piatră din carieră. Aveam interdicție să mergem acolo, dar îmi amintesc că sora mea Jeny, a fost păruită de mama întrucât, împreună cu alte fete au îndrăznit să accepte să fie plimbate cu locomotiva acestui trenuleț.

La unul din capetele acestui pod, era o conductă, tot metalică, în curs de construcție fiind în faza de izolare cu catran, care, la temperatura căpătată sub arșița soarelui de vară, devenea foarte plastic și, noi baietii, luam cantități importante să ne jucam. Eu am luat o bucată pe care am băgat-o în buzunarul de la pantalonii scurți cu care eram îmbrăcat –pantaloni noi-nouți– pe care tocmai mi-i cumpărase mama, după o vizită nocturnă și fugitivă pe care, probabil, ne-o făcuse un camarad trimis de tata. Am continuat joaca, iar până când am ajuns acasă, efectul catranului asupra pantalonilor mei a fost devastator.

Convoaiele de nemți în retragere, au început să abunde. Îmi amintesc coloanele de cavalerie ușoară, de ulani care așteptau în marș în șa, pe cai, și care erau depășiți de tupele motorizate ce se deplasau în camioane acoperite cu prelate. În triajul stației de cale ferată, noi baietii, evaluam trenurile cu tunuri având țevile prevăzute cu cagule.

Într-o seară, grajdurile de cai din localitate, au luat foc, arzând toată noaptea, cu cai cu tot, intervențiile de stingere a incendiului fiind fără rezultatele scontate, probabil, după spusele localnicilor, și datorită stării avansate de ebrietate a pazei militare. Restricțiile privind plecarea noastră la joacă nesupravegheată, au crescut. De asemenea, epuizarea resurselor alimentare și financiare, se făcea tot mai simțită, inclusiv prin atitudinea gazdei noastre, care foarte greu mai accepta să ne ofere un pic de ceapă pentru salată.

Pe acest fundal al disperării, într-o dimineață, am primit de la mama un fluer, cu care în loc să cânt, m-am jucat mânănd un cerc metalic, până l-am stricat. Se pare că am fost vizitat tot nocturn, de această dată de tata, care, pusese la punct procedura de recuperare a noastră din coloana de retragere germană, de către doi din nepoții săi, respectiv Nicolae Slamna și Goge Țarfulea, ginerele și respectiv feciorul cel mai mic al mătușii Gheorghiuța Țarfulea și trecerea noastră înapoi în Vechiul Regat, mai exact în Oltenia la Cernadia-Gorj.

Îmi amintesc că m-am trezit în caruță, târziu în noapte, cu fața în sus, privind cerul înstelat. Auzeam tropotul cailor în galop peste un pod de lemn și vuetul Jiului deviat de stâncile defileului. Locul mi-a marcat profund memoria, încât după 20 de ani, fiind inginer stagiar la Electroputere Craiova, când l-am revăzut, l-am recunoscut și am re trăit acel sentiment de neliniște și încordare.

Din Cernadia acelor vremuri, îmi revine în memorie mătușa Maria Dunga, sora cea mare a tatii, o ființa rea, dar și soțul său unchiul Dumitru Dunga, o ființa blândă, caruia îi lipsea o parte din mâna stângă, pierdută în primul război mondial, în care a căzut la datorie pe frontul din Moldova și unchiul meu, Ion Bărculeanu. Îmi amintesc și de bunicul Petre Bărculeanu, care, într-o dimineață, a intrat pe fereastră în camera de la răsărit în care dormeam singur, și mi-a oferit 3 gutui galbene, coapte. Era un moșnean marunțel de statură, cu părul alb, stralucitor. Era zâmbitor și mă privea cu interes. A părăsit camera în același mod în care a venit, întrucât în cerdac s-a auzit mătușa Maria.

Îmi amintesc de o vizită făcută de verișoara Tudorita – fata cea mai mică a mătușii Gheorghiuța Țarfulea, care a venit de la școală cu o colegă și cu cele două surori ale mele, devenite eleve în clasa I-a și a III-a. Eu eram urcat într-un păr altoit, iar verișoara mi s-a adresat astfel:

-Măi puță, dă-mi și mie o pară! Eu m-am rusinat, m-am supărat și nu i-am îndeplinit dorința.

Astea sunt toate amintirile mele despre refugiul din Ardeal de la Ilia-Hunedoara și din Oltenia de la Cernadia-Gorj. Nu-mi amintesc când și cum am plecat înapoi în Moldova, nici cine ne-a însoțit în acest ultim traseu din cel de al II-lea război mondial. Anumite amănunte din acest periplu, am încercat să le deslușesc din discuțiile purtate recent cu surorile mele, și chiar cu unii colegi la ultimile agape colegiale. Am constatat că e prea târziu, și că elementele esențiale au fost în mod inexplicabil date uitării. Banuiesc că însuși regimul în care am trăit nu ne-a permis să discutăm și să analizăm chiar și în familie, trăirile și ostilitățile acelor momente de cumpănă.

Personal, în cercetările privind originea mea oltenească, am fost cooptat în grupul care a finalizat recent lucrarea în trei volume a monografiei Obstei Cernadia Buicesti, ediția I-a, Editura SITECH Craiova, ca o contribuție științifică la clarificarea originii și evoluției proprietății în devălmășie la români. Puteți să o lecturați cu încredere. Sunt convins că veți regăsi propriile voastre căutări și adevăruri.

50 de ani ...

Mă uit la numărul acesta cu respect, dar și cu părere de rău.

Cu respect, pentru că sunt ani mulți, chiar foarte mulți raportați la viața unui om. Si cu părere de rău, pentru că m-au îndepărtat de o frumoasă perioadă a vieții mele.

Ce frumos a fost în studenție! Poate nu pentru toți, dar eu am fost tentat o vreme, chiar să prelungesc această etapă. Și, parțial, am făcut-o.

Desigur, a fost și greu. Programul încărcat, cu 40 sau 44 de ore pe săptămână. Deci aveam zile cu 10 ore de curs și seminarii, iar eu mai mergeam și noaptea la repetițiile cu orchestra Politehnicii, de cel puțin două ori pe săptămână. Sâmbăta și duminica, cântam la reünunile studențești (apropos, Firan mi-a papat la propriu onorariul, îmi datoreza încă 200 lei !) sau sau chiar la nunți și alte evenimente – vorba lui Mimi Solomon - numai la momente funebre am lipsit.

Cel mai greu îmi era luna dimineața, când, după una sau două nopți nedormite, îmi era teamă că profesorul Baușic m-ar fi putut observa clipocind și atunci n-aș fi scăpat de aciditatea ironiilor lui.

Dar era frumos ! Era atât de plăcut mediul în care îmi trăiam viața. Desigur mediul ați fost - în primul rând voi- colegii mei.

Acum, după atâția ani, constat că nu m-am înșelat, ați fost și sunteți niște colegi grozavi ! Dovadă că ne-am revăzut de atâtea ori cu emoție și cu bucurie. De câte ori ne revedem, re trăiesc acea etapă a vieții și simt că și voi faceți la fel, intrăm în rezonanță.

Vă mulțumesc ! O fac din toată inima.

Respectul cuvenit ilustrațiilor noștri profesori.

O lacrimă pentru cei care nu mai sunt printre noi.

DUPĂ 50 DE ANI

Promoția noastră, a facultății de Mecanică din Iași care a împlinit 50 de ani de la dobândirea diplomei de inginer, a traversat o perioadă de progrese rapide, fără precedent, în știința mondială și în aplicațiile tehnologice ale științei. Pentru România perioada cea mai dinamică în dezvoltarea Industriei constructoare de mașini, industrie în care a activat majoritatea dintre noi, a fost deceniul 1965-1975, deceniu în care specialiștii români au constituit baza deciziilor privind domeniile și ritmurile de dezvoltare, amestecul politicului, în acest sens, fiind minim. Economia României, ieșită dintr-un război pustiitor și scăpată de jaful sovietic, dispunea de un nivel tehnologic rudimentar. Pentru reducerea decalajelor tehnologice din ramurile Industriei constructoare de mașini a României, față de nivelul înalt tehnologic ce exista atunci în statele dezvoltate industrial, specialiștii români au ales, în mod corect, varianta asimilării de licențe de fabricație, pe bază de know-how tehnologic și de produs, din Europa Occidentală, Japonia, SUA etc. Transferul tehnologic, prin asimilarea de licențe de fabricație, a constituit calea cea mai rapidă de modernizare tehnologică și dezvoltare a industriei românești. Intreprinderi ca Fabrica de Rulmenți Bârlad, Electroputere Craiova, Progresul Brăila, Fepa Bârlad, Tehnoton Iași, Fabrica de Avioane Bacău sau CUG Iași, întreprinderi nou înființate sau deja existente în acea perioadă, sunt exemple în care inginerii promoției noastre s-au afirmat ca specialiști de decizie în dezvoltarea tehnologică și asimilarea de produse noi pe bază de know-how.

Însă, evoluția ulterioară a Societății comuniste din România, mai ales în deceniul 80 al secolului trecut, a avut loc prin amestecul brutal al PCR, care a impus imixtiunea directă a activiștilor de partid în activitățile economice, fapt ce a condus la o continuare haotică a dezvoltării Economiei naționale, fără rațiuni tehnico-economice, precum și la izolarea totală a specialiștilor față de Occident, cu consecințe dezastruoase: stagnarea și regresul nivelului tehnologic obținut cu eforturi imense. Toate acestea s-au produs în paralel cu o degradare generală a Societății românești și cu scăderea dramatică a nivelului de trai al populației.

Evenimentele din 1989 au adus în fruntea țării o nouă clasă politică în care cu toții ne-am pus mari speranțe de relansare și re tehnologizare a industriei. În schimb, incompetența și lăcomia, atribute ce au cuprins aproape întreaga clasă politică românească, au deschis larg porțile jafului, dând lovitură de grație unei industrii care era deja destul de slăbită. S-au vândut, fără discernământ, cu un cinism înfiorător, ca fier vechi, utilaje și instalații de înalt nivel tehnologic importate din Germania, Japonia, Franța etc, lichidând, astfel, tot ceea ce adusesese progres și prosperitate în România. Doar câteva domenii industriale au devenit viabile. În rest, au rămas numeroase localități pustiite, din care, în mod deosebit, tinerii "și-au luat lumea-n cap", plecând spre alte zări, majoritatea devenind forță de muncă ieftină în întreaga Europă.

Acum, când eu am ajuns în pragul vârstei de 80 de ani, la 50 de ani de la absolvirea facultății și nostalgic după deceniul de succes al specialiștilor Români, menționat mai sus, perioadă în care am fost implicat direct în asimilarea unor domenii de vârf ale Industriei constructoare de mașini românești, **exprim un sentiment de regret că munca noastră, însoțită de numeroase sacrificii personale, s-a irosit**, fără ca noi să putem interveni cu ceva, fiind deja bătrâni. Îmi rămâne, totuși, speranța că, peste ani, se va ivi vreo generație de **reali patrioți**, care, la fel cum s-a întâmplat în atâtea momente cruciale ale istoriei noastre, vor reuși să readucă România măcar la nivelul de prosperitate atins în deceniul 65-75 al secolului trecut cu contribuția generației noastre, generație în care promoția 1963 a Facultății de Mecanică din Iași a avut un rol activ.

În final, să mulțumim Marilor Profesori pentru formarea profilului nostru ingineresc.

Am citit cu mare emoție invitația de a ne întâlni pe data de 4 septembrie a.c. când vom sărbători jumătate de veac de la absolvirea Facultății de Mecanică din Iașul nostru drag.

Sunt Olga Bodescu, născută la data de 5 iulie 1936 în satul Vulpășești ,comuna Sagna ,județul Neamț. După terminarea celor 4 clase primare în satul natal, am plecat la Roman unde am continuat studiile gimnaziale și medii. În orașul Roman erau pe atunci numai două școli medii tehnice: cu profil de zootehnie și mecanică. Am dat examen de admitere la școala medie tehnică de mecanică pe care am absolvit-o în anul 1954, primind diploma de tehnician în specialitatea „Prelucrarea metalelor prin așchiere”.

Am dorit să urmez cursurile Facultății de Mecanică din Iași, dar părinții mei nu aveau suficiente posibilități financiare cu care să mă poată întreține. Am ales varianta de a merge în producție, unde am lucrat ca tehnician timp de 4 ani. Cu banii economisiți din salariu și cu ajutorul părinților, am reușit în final să urmez cursurile Facultății de Mecanică pe care am absolvit-o împreună cu colegii mei în anul 1963.

După absolvirea facultății,am lucrat numai ca inginer tehnolog în specialitatea în care am fost pregătiți ,respectiv „Tehnologia construcțiilor de mașini”. Mi-am desfășurat activitatea la întreprinderea de Mașini textile –Tg.mureș, întreprinderea de Panouri și Tablouri Electrice-Alexandria, jud. Teleorman și Fabrica de rulmenți din aceeași localitate , până în anul 1990 ,când am ieșit la pensie.

Cum mi-a fost greu să mă despart de colectivul anului nostru, „am furat” unul dintre colegi, pe nume Mihai Humeniuc, cu care m-am căsătorit la un an după terminarea facultății. Din această căsătorie au rezultat două fiice dintre care una este stabilită în Botoșani, iar cealaltă ,mai mică, a plecat definitiv în S.U.A. –statul Arizona ,obținând cetățenia americană în anul 2007. Mihai a decedat în anul 1997 la vârsta de 61 de ani,în urma unei boli incurabile. În anul 1998 am plecat din Alexandria unde am locuit 27 de ani ,revenind în Moldova, la Botoșani, lângă fiica cea mare unde locuiesc și în prezent.

Apropo de Sf.Petru : după ce am citit prezentarea umoristică a echipei de organizatori, la câteva zile am visat într-o noapte, că și eu am ajuns la Poarta Raiului și cu sfioșenie am bătut în Poartă. Imediat Sf.Petru mi-a deschis Poarta și m-a întrebat ce doresc.Iată dialogul:

-Am crezut că „m-ați chemat”;sau poate m-am înșelat?

-Încă nu ești planificată! Poți veni doar dacă faci o a doua facultate, dar nu de aia care se ocupă de fiare, pentru că nu se mai găsesc locuri de muncă. Mergeți în pas cu vremea: apucați-vă de management, de business sau altele care sunt acum în vogă.

-Îți mulțumesc, Sfinte Părinte, dar eu vreau să școlesc cu colegii mei care încă se mai află pe acest pământ.

-Nu te oprește nimeni, dar faceți în așa fel ca să vă mai întâlniți măcar odată la 5 ani, după care, vom mai vedea...

Deci dragi colegi, cred că v-am dat o veste bună. Ne așteaptă de aici încolo cel puțin 5 ani de viață, care la noi moldovenii se mai cheamă „trai nineacă” și nu altceva. Vă urez spor la învățătură și în afaceri!

Este de apreciat efortul de a organiza acest "mare eveniment". Spun aceasta, deoarece toți avem o vârstă "frumoasă", dar cu fel de fel de sechele. Dar vom fi la înălțime și îi felicit pe organizatori. Aceasta denotă că încă suntem tineri și avem resurse. Am să propun să se prevadă ieșirea la pensie la 75 de ani.

La mine , această aniversare de 50 de ani de la absolvire coincide cu aceea de 50 de ani de la căsătorie. M-am căsătorit când am terminat facultatea. Două evenimente la fel de importante și de frumoase.

Ce am făcut în cei 50 de ani care au trecut foarte repede pentru mine ?

La repartizare am ales Ministerul Forțelor Armate și bine am făcut. Am solicitat să fiu repartizat la AEROSTAR Bacău, deoarece soția mea alesese LETEA Bacău și era deja angajată. Și această alegere a fost foarte bună, deoarece era o întreprindere de o tehnicitate deosebită, dotată cu utilaje de ultima generație pentru că se reparau avioane. Domnea aici și o disciplină deosebită care mie mi-a plăcut foarte mult. Am avut aici o carieră destul de frumoasă în cei 34 de ani de activitate: 1963- angajat la secția Mecanoenergetic, 1964-1969- Șef atelier mecanic, 1970-1990- Șef secție Mecanoenergetic, 1991-1993- Director Executiv, 1994-1997- Șef serviciu aprovizionare, 1 noiembrie 1997- pensionat la cerere la vârsta de 60 de ani. A fost greu dar a fost frumos. În perioada 1964-1970 am predat Tehnologia Materialelor și Desen Tehnic la Grupul Școlar Letea. După aceea nu am mai avut timp liber, deși îmi plăcea foarte mult.

Înainte de ieșirea la pensie, ne făceam planuri de viitor împreună cu soția, dar ghinionul a fost că dânsa s-a îmbolnăvit destul de grav și au picat toate planurile noastre. Acum doi ani m-am îmbolnăvit și eu de Parkinson și de coloană. Este bine și așa. În cele două fotografii sunt împreună cu soția; una este de la căsătorie, iar cealaltă de la petrecerea de pensionare din 1997.

Aștept să ne întâlnim și să mai depănăm din amintirile noastre.
Vă doresc la toți multă sănătate și numai bine !

Fiind printre puținele personaje feminine din an, îmi place să cred că nu m-ați uitat. Mă numeam, pe atunci, Coman Maria (Coca), iar în prezent Jora Maria(Coca).

Perioada studenției, deși prelungită de mine cu un an, a trecut prea repede așa încât abia după absolvire m-am trezit și am devenit mai conștientă și mai "conștiincioasă". Am putut să-mi rezolv, astfel, bine problemele puse de viață de-a lungul anilor. Desigur, de cele mai multe ori, cu ajutorul soțului meu, iar în ultimii ani, de când el nu mai este lângă mine, le am pe cele două fiice și pe cele trei nepoate care îmi sunt alături .

Dragii mei colegi, trebuie să vă marturisesc că în ultimul timp mă gândesc tot mai des la perioada de acum 50 de ani și îmi imaginez că va îmbrățișez pe fiecare dintre voi cu emoție și plăcere și vreau să cred că și reciproca este valabilă.

Vă mulțumesc dragi colegi că ați existat în viața mea în cei mai frumoși ani.

Am fost și eu cândva la Iași.
Orașul meu drag,
Pe ulița ta am lăsat casa mea
Și am plecat pribeag.

Am absolvit Liceul Unirea din Focșani și am dat examen de admitere la facultatea de Mecanică, unde am intrat al doilea cu o notă foarte bună. Am fost pasionat de Matematică și am colaborat, încă din ciclul primar, la Gazeta Matematică, fiind evidențiat și premiat permanent, așa cum arată documentele timpului. După ce am absolvit facultatea (pe care am mai lungit-o puțin) am fost repartizat la Brăila, unde am parcurs toate treptele profesionale: inginer, șef de serviciu, inginer șef, Director General, Manager General. Am urmat, la CEPECA și în Belgia, cursuri de specialitate privind știința conducerii și am scris o carte în domeniul organizării. Am avut multe satisfacții în activitatea mea, dar am avut și unele neazuri care au trecut și pe care le-am uitat. Așa e viața !

Cât am fost student la Iași, am gustat din toate plăcerile specifice anilor de studenție: am făcut iepureală la cantină, am și mai răbdat, am mers pe blat cu Bibicul (tramvaiul de Copou), am jucat și 20 de rumbe lente la marele Segalovici, am făcut o talpă pe Lăpușneanu și multe altele. **Ce frumos a fost !**

Regrete: că nu mai sunt tânăr, că nu am făcut facultatea de Matematică și că centrul științifico-cultural al IAȘI-lor s-a mutat de pe Copou.

În prezent sunt pensionar, sunt căsătorit, am o fată căsătorită în Focșani și o nepoțică. Sunt un bunic disciplinat și ne rugăm la Dumnezeu să fim sănătoși.

Ilie Cușnerenco (1963-1980)- inginer proiectant instalații mecanice.

Între 1976-1980- reprezentantul proiectantului general I.I.T.P.I.C. București la Petrochimia Midia Năvodari.

Ilie Kushnerenko (1981-2007)- Design engineer Mechanical Piping, New-York, S U A.

În anii 2001,2002 am lucrat la proiectul de instalații pentru liniile de Metrou nr.1 și nr.9 din Manhattan, New-York distruse în urma prăbușirii turnurilor gemene la 11 septembrie 2001. Liniile s-au redat în funcțiune la data de 11 septembrie 2002.

În anul 1997 am participat la campania **Romania for NATO**.

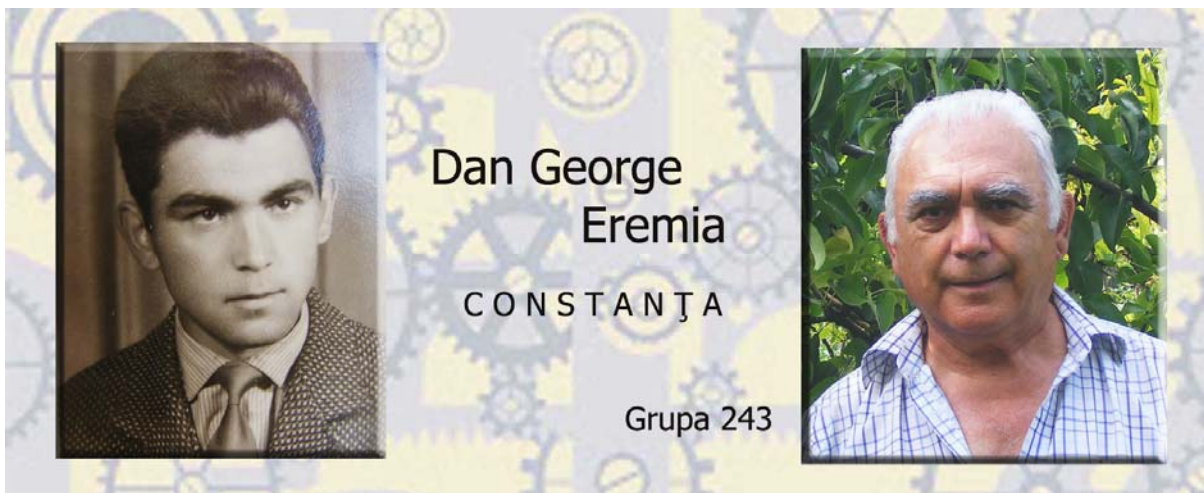
"Nu știu alții cum sunt, dar eu când mă gândesc"... la câte s-au petrecut în cursul vieții mele, parcă nu-mi vine să cred...Generația noastră a trecut pragul unui secol și al unui mileniu; ne-am născut în regat, am participat la construirea societății socialiste, iar acum asistăm la construirea capitalismului. Am văzut momentul în care primul om a pășit pe lună, am trăit marele progres al comunicațiilor și transporturilor - televiziunea, telefonul mobil, internetul, trenurile de mare viteză, aviația supersonică. În timpul vieții noastre s-au realizat primele transplanturi de organe - rinichi, inimă, ficat, se fac modificări genetice la scară mare, s-au reușit clonări de mamifere. În clasa I-a am început să scriu la o lampă cu gaz, azi, iată, folosesc computerul personal. În studenție, și chiar mai târziu, utilizam rigla de calcul și trăgătoarele cu tuș, azi acestea par venite din evul mediu. Sunt observații banale, dar, în mod sigur, nu a existat, în istorie, o altă generație care să fie martoră la atâtea transformări.

Toate acestea ne fac să fim mândri de umanitatea noastră, dar trebuie să fim atenți la o altă caracteristică a timpului nostru. Pentru prima dată omul este capabil să modifice planeta la scară globală și... nu trebuie să facă vreo prostie. Probabil că omenirea este în faza copilăriei. Asemenea copilului de 2,3 ani care este apt să facă multe pozne, unele grave, dar nu are discernământul de a prevedea consecințele.

*

Dragi colegi, viața și întâmplarea ne-au adunat, acum mai mult de 50 de ani, împreună. Tinerețea noastră și emoțiile unei perioade de asimilare și de formare au sudat legături greu de realizat în alte de condiții. Ne întâlnim acum purtând cu noi experiența vieții și, poate, înțelepciunea maturității. Probabil că este în firea omului să reîncerce trăiri care l-au făcut odată fericit. Vă doresc să aveți parte de asemenea sentimente. Vă doresc, de asemenea, ceea ce îmi doresc și mie- sănătate și o minte limpede și senină.

Este o bucurie pentru mine prilejul de a vă împărtăși câte ceva din ceea ce cred eu că au însemnat anii studenției trăiți împreună, pe care-i apreciez ca pe unii dintre cei mai frumoși și fertili, dacă nu chiar cei mai frumoși ai vieții mele. În primul rând, un gând de pioasă amintire pentru profesorii și colegii trecuți în neființă. Referitor la aceasta nu pot să nu-mi exprim nespusul regret pentru plecarea prematură dintre noi a bunului meu prieten **Victor Scrumeda**. În privința celor rămași, sănătate, viață lungă și satisfacții. Sper să ne reîntâlnim, atât între noi, cât și cu Iașul cu a sa atmosferă studențească, culturală și nu în ultimul rând de cea omenoasă cumsecădenie. "Dulcele târg al Ieșilor" este o sintagmă cu acoperire totală în realitate.

Faptul că am avut dascăli de o înaltă ținută profesorală a constituit pentru mine un adevărat privilegiu. Dintre toți se detașa nea Mitică Mangeron, îndrumătorul "bravului an III", care an s-a dovedit, la prima încercare mai serioasă- examenul-, nu chiar atât de brav. De ale studenției valuri...Consider că o notă caracteristică a studenției, cel puțin în aprecierea mea, a fost **pitorescul** la propriu și mai ales la figurat. Profesori ca moș "Kața", maistrul "King", Panduru, Răileanu, asistentul de la Geometrie Descriptivă (al cărui nume l-am uitat) cu al său "borangic", inegalabilul Mangeron ș.a. au dat culoare atmosferei studioase. În ceea ce privește colegii, cu regretul de a nu mai fi printre noi, mă gândesc la Băteanu, Ganea, Bălăuță, Cristea Petre, Crăciun, Pinte, Iacob, Dragomir Valentin, Dragomir Radu ș.a. Îmi amintesc modul lor pitoresc de a vorbi, de a pune problema. În aceeași categorie de "pitorești" i-aș încadra pe Kraft, pe fotbalistul Tocilă și pe Sandu Iulius, de care nu mai știu nimic. Plin de pitoresc era orașul vechi nealterat, decât în mică măsură, de noile construcții ale epocii de aur (ceva blocuri s-au construit în acea vreme în Păcurari). Copoul, Grădina Botanică, Piața Sf. Spiridon, Circul Sidoli, Ciricul, Halele Vechi, Cetățuia, chiar și Bahluilul, aveau farmecul lor. De asemenea îmi amintesc cu plăcere de viața din căminele Filimon Sîrbu și Codrescu. Alte amintiri mă leagă de meciurile de fotbal pe care le-am jucat cu echipa Medicina la juniori și cu echipa IRE Iași la seniori. Cercul de "belotiști" cu partidele interminabile, a rămas în memoria mea. Cât despre orele de armată și stagiile militare, acestea sunt cele mai haioase amintiri. De studenție și de Iași mă leagă și cel mai important eveniment pe plan personal: căsătoria cu doamna Cecilia care mă suportă de aproape 52 de ani.

Studentul Firan Petre

Am avut o viață frumoasă în căminele Filimon Sârbu, Sărărie, Codrescu împreună cu colegi deosebiți. Practicile de sfârșit de an, armata făcută la Sibiu mi-au lăsat amintiri frumoase și unele triste- bătaia primită la București în practica făcută la Uzinele 23 August (pentru o fată); lovitura primită în ochi m-a afectat toată viața. Am avut și restanțe, chiar reexaminări. Era păcat să nu admir, în fiecare toamnă, gladiolele din fața corpului B.

Inginerul Firan Petre

Am lucrat la Electroputere Craiova ca proiectant în construcții metalice locomotive, participând la realizarea locomotvei electrice.

Am fost, apoi, Șef serviciu tehnic (proiectare și tehnologie), Inginer șef și Director comercial la Osii și Boghiuri Balș-Olt.

Revenind în Centrala Electrotehnica Craiova am devenit **Specialist în Probleme Generale**, am ocupat funcții de director de întreprindere, responsabil în centrală cu diverse investiții, dotări și construcții noi- turnătorie de fontă și neferoase, izolatori ceramici, izolatori din sticlă calită, transformatoare, motoare electrice, import de utilaje și aparatură specifică.

Pensionarul Firan Petre

Am colaborat cu diverse firme multinaționale în comercializarea de aparatură medicală, în zona Olteniei. Cea mai lungă colaborare a fost, și este și în prezent, cu firma SIEMENS în domeniul ecografie (ultrasunete), radiologie, angiografie intervențională, computer tomograf (CT), rezonanță magnetică (RMN). Acum mă ocup de importul unui aparat Biograph mCT (PET-CT) pentru depistarea precoce a tumorilor maligne pentru Centrul de Cercetare al Universității de Medicină și Farmacie Craiova.

Familistul Firan Petre

Sunt căsătorit de 48 ani, iar soția mea a fost prezentă la toate întâlnirile noastre. Am o fiică, inginer și un nepot, student la UMF Craiova. Tot timpul am locuit în Craiova.

Trecutau anii ... Dar, chiar de n-or să mai vină niciodată, au rămas încrustați profund în mintea și sufletul nostru și ne-au fost alături în permanență în viața cotidiană. Cum să poți uita fiorii examenelor trăite într-o atmosferă cu iz de tei și trandafiri ?!

Minunații ani ai studenției, plini de exuberanța tinereții și a viselor de viitor, ne-au făcut să trecem mai ușor peste numeroasele lipsuri ale vremii și să pășim cu încredere pe făgașul făurit de distinșii noștri dascăli, care ne-au format atât ca specialiști cât și ca oameni. De aceea amintirea lor este vie în mintea mea și mă plec cu pioșenie și recunoștință în fața lor, iar celor care mai sunt printre vii, le doresc o viață cât mai lungă, cu multă sănătate.

Viața mi-a oferit multe lucruri frumoase, atât în familie cât și în societate. Profesional am lucrat într-un domeniu în care se cere pregătire multilaterală, corectitudine și cinste, calități pe care mi le însușisem parțial încă de pe băncile facultății. În speță, m-am ocupat de aparate de măsură și probleme de metrologie, unde am obținut rezultate care au condus la aprecieri favorabile și încredere din partea M.I.C.M-ului, care m-a numit ca reprezentant al său în comisia de omologare a aparatului din domeniul naval, de la proiectare și până la execuție.

Dar, cele mai mari satisfacții le-am avut la Universitatea OVIDIUS Constanța, unde am fost cadru didactic asociat, mai bine de 25 de ani și unde mi-am adus aportul, alături de cadrele didactice ale universității, la ridicarea calității învățământului tehnic universitar în facultățile nou înființate și a activității de cercetare, muncă pentru care am fost răsplătit prin alegerea mea în Senatul Universității OVIDIUS.

Frumusețea și satisfacțiile vieții, trecând cu vederea părțile rele, m-au făcut cândva să-mi doresc o viață veșnică. Deocamdată sunt în grafic ! Dar, cine știe când graficul va cădea din cui ....

Privind viața înapoi – dar fără mânie - văd că ea s-a scurs după niște legi uneori nedrepte. Astfel, cum s-a putut să ne fie răpite prematur și duse pe alte tărâmurii atâtea vieți ale colegilor noștri ? E drept, spiritele lor sunt permanent alături de noi, întregind marea noastră familie, dar mai firească ar fi fost prezența lor fizică.

Dragii mei, vă mulțumesc din inimă că mi-ati fost colegi în tînetete și mi-ati rămas buni prieteni în vecii vecilor !

"Ce" și "Cum" !?!

Generația noastră își are începuturile în vârtoarea celui de al II-lea război mondial; am fost și cu unii și cu alții. C-așa suntem noi !

Ne-am bucurat de sprijinul "prietenilor" noștri din răsărit care au absorbit de la noi cam tot ce aveau nevoie și aveau nevoie de multe: grâne, animale, petrol, uraniu, Basarabia, Bucovina de Nord, insula Șerpilor și altele pentru a întregi Tezaurul ajuns la ei încă din timpul primului război mondial (cât o mai fi din el ?!).

După cum decurg lucrurile se pare că prin 2016 vom comemora "centenarul" fostului nostru tezaur.

Dar asta este istoria și istoria o fac cei mari și tari. Nu ne-am putut bucura de sprijinul planului Marshall, care a făcut din țările Europei de Vest și Sud ceea ce vedem că sunt. Încercăm să ne bucurăm acum de ajutorul dezinteresat și neprecupețit al celor interesați din Vest, chiar și din Est.

Vedem ce au reușit să facă până acum, după ce a fost în Decembrie 1989 în România, adică să macine și să transforme în fier vechi și ruine tot ce cu sudoare și cu sacrificii am construit noi. În comparație cu Japonia, care a scăpat ușor doar cu Hiroșima și Nagasaki, (simbolurile **H** și **N** sunt răspândite peste tot), pentru România nu există asemănare. Dovezi (doar la Iași): Nicolina, Țesătura, Mase Plastice, Bere, C.F.S., Mobila etc. 20.000 de oameni rămași fără obiectul muncii. În locul acestor obiective au apărut Supermarketuri. Să ne bucurăm !?!

Am s fost o generație de sacrificiu, am reușit să ajungem aici. Ce va fi mâine sau poimâine !?!

S-ar părea că ne petrecem cea mai mare parte din viață neavând nici cea mai mică idee pe ce lume suntem. Confuzii, neînțelegeri, aproximări, gafe, fabulații etc. Suntem duși de nas, și ne dăm seama de aceasta, de către cine vrea și are în subordine mass-media.

Cozi de topor, poleite cu aur, care se află sus și care fac eforturi pentru a explica, cum vor ei, ce se întâmplă.

Vedem cum se conduce o țară- trâncăneală curată a unor analiști politici, marionete care transformă în bâlci emisiunile TV.

Sper să apucăm și ziua când vom afla cum s-au întâmplat toate acestea.

Doamne ajută !

Probabil că pentru mulți dintre noi care urmează cursurile unei facultăți, perioada de studenție rămâne una adânc întipărită în mintea și în sufletul lor. Este și cazul meu, iar momentul începutului în ale studenției este cu siguranță și mai greu de uitat prin emoțiile și – de ce nu – temerile care ne însoțesc la contactul cu alți oameni, cu altfel de profesori, cu alt mediu și alt mod de viață.

Terminasem „Școala medie de 10 ani” cu diplomă de merit și aveam șansa să intru la facultate fără examen de admitere. Tatăl meu (profesor de matematică) m-a sfătuit să merg la Facultatea de Matematică din Iași, ca să mai câștig un ban în afara programului, din meditații. La vremea aceea – ca de altfel și acum - cadrele didactice aveau salarii mici și erau considerate „mic burghezi”.

Din discuții cu colegii de școală am aflat că cele mai grozave facultăți erau Electrotehnica și Electroenergetica din București. Fără să știu despre ce este vorba, m-am dus la București, la Electroenergetică. Acolo eram înscriși vreo 40 de candidați cu diplomă de merit. S-a făcut o triere prin colocviu și am selecționați 10, printre care și eu.

În anul întâi erau peste 100 dintre care majoritatea zdrobitoare erau cei cu bursă de întreprindere sau repetenți. Eu făceam parte din prima sau a doua generație, cu 10 clase. Cei dintâi făcuseră 12, respectiv 11 clase și aveau noțiuni de analiză matematică și geometrie analitică, așa că profesorii spuneau „ voi știți astea din liceu” și treceau mai departe. Am repetat anul I. În anul II am rămas din nou repetent.

Am rugat-o pe mama să meargă la Iași , și să mă înscrie la Mecanică. Decanul – fie-i țărâna ușoară – a spus : „ tot am 28 de studenți, unul în plus nu mai contează” .

Și m-a acceptat.

Și uite așa v-ați pricopsit cu in veteran în ale studenței ....

Trecură anii și vremurile peste noi; ce înseamnă 50 de ani ! Revăzând unele fotografii și înscrisuri de la precedentele întâlniri, mă tulbură fiori de nostalgie cu satisfacții și regrete.

Dacă nu am participat la toate întâlnirile, am fost întotdeauna alături de cei 48 de colegi și prieteni. La câteva petreceri am produs chiar emoții și ilarități. Sunt colegi care își amintesc mai bine și ne pot spune. Silviu Spulber scria "Sunt clipe care nu se pot descrie în cuvinte, ar trebui multă hârtie și luciditate pentru a zugrăvi toate faptele petrecute în studenție și după". Un alt coleg hâtru și iubit de noi toți, Babu , Nicu Băteanu zicea "Mi-a părut bine că ne-am întâlnit după atâția ani, păcat că nu sunt ieșean."

Spiritualitatea, umanismul și prietenia au dominat promoția 1963 a facultății de Mecanică, I.P.Iași.

Cred că regretăm cu toții că nu mai putem fi împreună cu moșu Bălăuță, Câinele Iacob, Boierul Pinteă, Barbatu Dragomir, Mihăiță Humeniuc, Iohan Popescu, Ionică Crăciun, Vasile Tincu, Costică Ganea, Africanul Valentin, Romeo Jalenco, grecul Zimulis, Georgică Moraru Cornelius Rusanovschi, Petre Cristea sau Sergiu Rusu. Mai în glumă, mai în serios, toți aveau câte o poreclă, că așa le stă bine românilor.

Cei care vor fi prezenți ne vor povesti, împreună cu plagiatistul Secu, despre armata lui Vasile Ursu și umorul unor profesori manifestat în amfiteatre și în afara lor.

Și ce va mai fi ? Om trăi și om vedea !

Bucurați-vă, beți, mâncați și de Dumnezeu nu uitați !

În timpul facultății am avut o activitate bogată:

- Caricaturist la gazeta satirică a IPI, DREPT LA ȚINTĂ;
- Prezentator al formației de muzică ușoară a IPI condusă de domnul Lorin Cantemir;
- Component al formației muzicale a IPI;
- Am absolvit, împreună cu "Măturoiu" (Gigi Pușcașu) Școala de planorism cu brevet C și cea de parașutist de aeronavă gradul 2.

Și cine știe ce mai făceam dacă bunul meu tată nu mă trezea la realitate cu blândețe: "Mai ține-te și de școală !". Am repetat anul I și anul II, perioadă în care am câștigat multe lucruri, mai ales în ce privește maturitatea mea.

După absolvirea facultății am optat pentru angajarea la IMMR Pașcani, unde în 9 ani de activitate am urcat ierarhic de la Inginer Tehnolog la cea de Șef de Secție Mecanic Șef și, în final, Șef serviciu Control Tehnic. Aici am realizat peste 10 inovații tehnice pentru care am fost stimulat material și am putut, astfel, să-mi cumpăr primul meu autoturism.

În anul 1972 m-am transferat la Întreprinderea de Mașini Unelte, o nouă unitate modernă din orașul Bacău, unde am lucrat ca Șef Serviciu CTC, Șef Service și Șef Secție Mecanică Grea, realizând, în continuare, mai multe inovații și o invenție.

În anul 1986 am intrat în învățământ ca profesor la Colegiul Tehnic Anghel Saligny din Bacău, de unde m-am pensionat în anul 2001, având gradul didactic I.

Am continuat activitatea didactică la acest liceu, precum și ca lector la Centrul de Recalificare din cadrul AJOFM Bacău.

Am fost prezent la toate întâlnirile cu colegii, atât la Iași, cât și la motelul "Cristina" Bicaz. Sunt multe amintiri plăcute, regret că timpul și spațiul nu-mi permit să la înșir, dar la întâlnirile noastre am depănat multe dintre ele. Nu l-am uitat pe Costică Ganea (Albu), mare amator de teatru care a vizionat Celebrul 702, având ca autor, spunea el, pe David Coperfield, pe Țiganul Dragomir mare PPC-ist mereu în căutare să agațe ceva și care a realizat marea lui cucerire, o măturăreasă, în anul V, pe Budionâi-Babu-Papaiu (Băteanu) care, după ce mânca la cantină jumătate din farfuria de supă, completa mai departe cu apă. Nu i-am uitat pe moș Bălăuță cu condica lui, pe Câinele (Iacob), pe Mula (Rusu Sergiu), pe Japu (Pintea) și pe toți cei care nu mai sunt printre noi, cărora le aducem un pios omagiu.

Profesorilor pe care i-am avut și care mulți nu mai sunt, le păstrez un respect deosebit. Toți au fost oameni excepționali, iar în activitatea mea de profesor am căutat să le urmez exemplul.

În încheiere, vă doresc vouă, colegii mei, și celor dragi vouă, multă sănătate și să continuăm să ne vedem cât o vrea Domnul.

M-am născut la 29 decembrie 1938 în localitatea Vaslui.

Sunt absolvent al liceului Mihail Kogălniceanu din Vaslui și al I.P.Iași Facultatea de Mecanică, secția TCM.

M-am angajat la Uzina de Mașini Agricole 7 Noiembrie din Craiova în anul 1963 unde am desfășurat activități de execuție sau coordonare în toate compartimentele dintr-o uzină constructoare de mașini: mecanicul șef – energetic, instalații de ridicat și cazane de presiune ISCIR, protecția muncii - mediu, proiectare tehnologică, organizarea muncii-salarizare, studii și proiecte de analiza valorii la produse, control tehnic, proiectare și coordonare sisteme de asigurarea a calității. Am obținut o specializare în analiza valorii și management-ul calității. De asemenea am efectuat expertiză tehnică în cadrul Tribunalului Craiova.

Am fost angajat la Institutul de Proiectare Mașini Agricole Semănătoarea București apoi la Institutul de Proiectare Automobile și Tractoare Brașov, în final la S.C. MAT S.A. de unde am ieșit la pensie.

Iată-ne și la 50 de ani dela absolvire. Regret nespuse că am lipsit o dată de la întâlnirile colegiale, dar asta pentru că „Măturoiul” n-a vrut să mă primească. Asta e !

Frumoși ani de studiu ... cincisprezece, plus unul pentru aprofundare ! Adăugăm și câteva luni de armată, care au fost mai ceva decât parcul de distracții. Dacă nu mă credeți, citiți mai departe.

În anii I și II, am fost cazați la căminele „1 Mai” din Sărărie. În toți anii de cămin am fost în compania lui Cornel Munteanu (locuiește în Timișoara și suntem și în prezent în relații de prietenie). Eram în anul II și ca niște studenți dornici și de petreceri, eram prezenți în fiecare sâmbătă seara la dans, la cantina „Olga Bancic”, după care urma și o plimbare, așa că ajungeam la cămin destul de târziu. Subsemnatul mai „obijnuiam” ca la sosirea în cameră, indiferent de oră, să-mi perii hainele (aceeași pereche de pantaloni și același sacou de velur), să le pun pe umeraș și să le așez în dulap. Ce s-a întâmplat ?

Intr-o seară oarecare, cam pe la ora 1-2 noaptea, sosind la cămin, era lumină în camera alăturată - semn că se lucra - iar la mine în cameră, era întuneric. Dormindu-se adânc, nu am aprins lumina, dar am lăsat ușa deschisă, pentru a vedea câte ceva și ca să nu mă plictisesc, am deschis puțin și difuzorul. Foșnetul periei de curățat și puținul sonor al difuzorului, l-au enervat așa de tare pe prietenul meu Cornel, că s-a sculat din pat și a tras din perete difuzorul, cu tot cu firele de alimentare, înfășurându-se în ele și înjurând. Din camera alăturată iese Puțeanu, contrariat că difuzorul lui a tăcut și că i-au dispărut și firele. S-a lămurit imediat ce l-a văzut pe Munteanu împodobit cu ele.

Hărjoneala dintre mine și Cornel (amuzantă de altfel), a durat pe toată perioada studenției, dar consider că a culminat în anul IV al meu (și V al lui) când el n-a vrut să mă mai primească în cameră, urmare faptului că luasem cele 4-5 examene, numai cu note de 8, 9 și 10, declarându-mi: „cu asemenea note, nu mai ești colegul nostru” !

Ar mai fi una. Intr-o toamnă, s-a întâmplat ca cei patru colegi de cameră ai mei, să aducă pe coajă câte o damigeană de 10 litri cu cel mai bun vin. Legământul era că nu se umblă la damigeană decât în prezența tuturor din cameră. Dar într-o seară, înainte de plecarea la cantină, în cameră eram numai eu cu Guțu și cu damigeana lui de la Cotnari. L-am provocat - pentru că era damigeana lui - să o desigilăm și să luăm câte o porție de vin înainte de masa. În cameră nu aveam decât un ibric de 1 litru; ne-am servit fiecare cu câte o măsură plină. Nu-mi dau seama nici acum cum am putut da pe gât 1 litru de vin deodată. Am plecat apoi separat spre cantina. Acolo mă aștepta prietena mea. La cantină, fiind mai cald, vinul și-a făcut efectul, nu mi-am mai simțit picioarele, așa că tava cu farfuria a fost returnată de prietena mea. Înainte de a termina la masă apare și Guțu, a cărui coloană cedase în porțiunea gâtului. Am plecat de la cantină către cămin, dar pe strada Karl Marx m-am despărțit de prietena mea, pentru că eu, conștient de calitatea mea de UTC-ist, m-am oprit la adunarea generală care tocmai avea loc. Din nou, la căldura, mi-a venit puțin rău și, fără să mai cer consimțământul cuiva, am ieșit grăbit. Afară, m-am răstit la bocanci, mi-am mai revenit și m-am îndreptat spre cămin.

Surpriză ! În fața camerei noastre se strânseseră mulți colegi să-l audă vorbind pe Guțu. Vorbea într-o limbă străină, numai de el știută. Cuvintele lui erau foarte clare, dar nu se înțelegea nimic. Și-a adus aminte de limba română numai când l-a văzut pe colegul nostru Toader Mocanu, căruia i-a adresat un „tu să ieși afară, ...”. Mai departe a continuat să vorbească pe noua sa limbă și să încerce să îmbrace bluza de la pijama pe post de pantaloni, ceea ce cu toată insistența sa, nu a reușit.

Să ne mai revedem cu bine !

În anul 1959 am fost la muncă voluntară, în prima zi de Paști, la plantat puietși de salcâm. Eu și cu Baroiu (Dragomir Valentin) formam o echipă- el făcea gropile, iar eu plantam puietșii. În timp ce el făcea gropile, eu le astupam. După un timp a venit controlul și ne-a spus că n-am făcut nimic. Când Baroiu s-a uitat în spate nu era nici-o groapă și a strigat:

- Potlogaru de Solomon mi-a furat gropile ! Toți au râs, dar după un timp am scos pământul din gropi și totul a revenit la normal.

Colegul nostru Mateescu i-a spus lui Costică Ganea:

- Băi Costică, tu ai fost la Operă.
- Da de unde știi tu ?
- Te-am auzit sforăind la difuzor !

Baroiu era la București la un prieten. Acesta a vrut să-i facă un cadou de ziua lui. La magazinul Adam, fata le-a arătat o pereche de pantofi, la care el a spus:

- Nu de ăștia, vreau de ANTINOPOL. Fata s-a supărat și l-a făcut incult, ciocănar și neam de țigan. Când a venit la Iași, Baroiu s-a răzbunat pe bârlădeni și ne spunea nouă inculți și neam de țigani.

Într-o zi de vară, în iulie, ne-am dus la ștrand. Ganea, neștiind să înoate, era să se înece dacă nu-l scotea un student de la Construcții.

- Costică, da tu nu știi să înoti !
  - N-am ajuns cu piciorul la fund să-mi fac vânt.
- A ieșit din apă cu o burtă de parcă era gravid.

Un coleg de-al nostru nu avea cămin și dormea pe masa din cameră. Pentru o sticlă de vin, Cușnerencu i-a tuns jumătate din mustață. A doua zi, asistentul de desen mi-a reproșat că sunt distrat, iar eu i-am spus că Moscovici e distrat. Când s-a uitat la Moscovici a pufnit în râs și i-a spus să se uite în oglindă. Văzând cum arată, Moscovici s-a supărat foc spre hazul colegilor noștri.

În anul IV m-am dus la farmacie și am cumpărat un tub de extract de placentă, iar conținutul l-am introdus în tubul de pastă de dinți al lui Baroiu. Când a vrut să se spele pe dinți, a scuipat și a început să înjure.

- Asta mi-a făcut-o Solomon. Dacă îl prind îl tai bucăți !

Am apărut pe lume la 24.09.1938 și în anul următor m-am asociat unor căței și am supt la mama lor.

La 20 de ani am devenit student abordând perioada reală a maturizării, a legării celor mai sincere prietenii.

La 30 de ani am început a fi soț, apoi tată și ulterior bunic.

La 60, după ce minunata diplomă de inginer începuse a nu mă mai servi la fel de valoros, am purces la recuperarea timpului consumat fără recreație. Până azi am recuperat 15 ani. Aștept restul.

La anii adunați îmi permit să afirm că am avut norocul să am niște colegi ca voi. Norocul meu a mai inclus părinții, soția, profesorii și numeroși oameni care mi-au fost în preajmă. Întâmplător și unele răutăți, până la urmă, au ieșit bine, confirmând dictonul cu "șutul".

Vouă, dragi colegi, vă doresc ca sănătatea și bucuria să vă însoțească.

Petrecerea de absolvire a fost un vis ca de altfel toate cele care au urmat și care nu se pot uita niciodată.

Voi ați plecat la ultima convocare de armată, iar eu am plecat la Galați, la Șantierul Naval pentru a mă angaja ca inginer. A fost ușor să-mi găsesc un loc de muncă dar greu să-mi găsesc un loc de dormit. Două zile și o noapte am tot căutat și până la urmă numai mințind că nu sunt căsătorit am găsit o gazdă. Parcă o aud și acum pe gazda mea – coana Zina – care spunea cu uimire celui care m-a recomandat : “inginerășul matale are nevastă”. Am petrecut un an de zile la coana Zina și soțul ei, dar am rămas prieteni până la sfârșitul vieții lor. După un an am primit un apartament de la S.N.G. și viața a început să fie cu totul alta.

La început am fost dispecer la 3 macarale care se aflau în construcție și care mi-au dat ceva bătaie de cap, nu macaralelele, ci personalul cu care veneam în contact, dar toate mi-au folosit. Între timp șeful secției mi-a sugerat să mă ocup de organizarea atelierului de forjă, ceea ce am făcut și uite așa l-am scăpat pe “Moș Crăciun” (așa se numea maestrul care se ocupa de atelier) de multe bebele, cu toate că el săracul se speriască că-i iau locul. Colaborarea a fost una fructuoasă. În 1967 am fost numit șef secție – mecanic șef. Aveam un personal cu 656 muncitori și 14 maiștri, cu care m-am înțeles foarte bine și am avut multe satisfacții profesionale până în anul 1970. Profesional perioada 1963-1970 petrecută la SNG a fost cea mai plăcută. Atât lucrătorii cât și personalul TESA erau foarte bine pregătiți. În 1970 am plecat la Întreprinderea de Prefabricate Beton Galați pe funcția de ing. șef adjunct. Aici personalul era mai slab pregătit, dar oamenii erau mai sufletești. Țin minte cum ne-am delectat vreo 4 zile în Deltă, la Ilgani.

În 1968 a decedat socrul meu, iar în 1973 s-au îmbolnăvit părinții și a trebuit să mă retrag la Focșani. Începând cu 21.02.1974 am plecat prin transfer la I.J.I.L. Vrancea ca inginer principal, apoi ca șef birou investiții, ocupându-mă de construirea și punerea în funcțiune a Fabricii de Sticlă de la Mărășești. Prin punerea în funcție a Fabricii de Sticlă, am obținut un apartament de 3 camere în Focșani și numirea ca ing. șef la Întreprinderea de Materiale de Construcții Odobești, funcție pe care am deținut-o în perioada 07.07.1975 – 15.09.1977. Fiind destituit directorul, am plecat pentru o lună ca ing. principal la I.D.S.M.S.A. Focșani. La 25.10.1977 am fost numit director la Întreprinderea Vase Emailate Focșani, funcție deținută până la 01.03.1979, dată la care am plecat prin transfer la FUPSIC Focșani ca ing. principal. În 1988 am plecat prin transfer la I.J.P.I.P.S. Vrancea ca șef secție. În 01.01.1991 am fost numit director la UNIREA SA, după care am trecut ca inginer la SC PRODCOOP SA.

În 1993 am fost ales Viceprimar la Consiliul local Slobozia Ciorăști și am încetat activitatea la 01.05.1996 prin pensionare pentru limită de vârstă.

Pe plan personal în 1968 am cumpărat o Dacia 1300 și împreună cu familia am cutreierat țara în lung și-n lat. Acum, am un nepot de 5 ani, un năzdravan pe care cu greu îl domolești.

Aurel Ganciu
grupa 243

David Kaminer
grupa 243

Leo Mihailovici
grupa 243

Gheorghe Popovici
grupa 242

Florea Rog
grupa 243

Constantin Scutaru
grupa 247

Din păcate, câțiva dintre colegii noștri n-au putut fi contactați sau problemele vieții i-au împiedicat să răspundă solicitării noastre de a-și dezvălui gândurile în acest album.

Suntem siguri că în alte condiții ar fi fost alături de noi.

Colegii noștri trecuți în lumea umbrelor trăiesc, totuși, în amintirile și în inimile noastre. Dovadă sunt textele din acest album în care aceștia sunt evocați deseori, cu bune și cu rele, cu duioșie sau în registru hazliu, dar, întotdeauna, cu nostalgie și cu mari regrete. Ei vor trăi atâta timp cât vom trăi și noi.

Doamna Anca Iacob, fiica lui Victor Iacob, colegul nostru, ne-a trimis câteva rânduri, care arată legăturile strânse dintre colegi, pe care le socotim relevante și pe care le facem publice în continuare.

"Va mărturisesc că "operațiunea" de căutare a pozelor de la întâlnirile dvs. mi-a trezit și mie amintiri. Am memorat cu mama concediul din vara lui 1976, când am făcut un circuit prin țară, una din opriri fiind la Făgăraș, la familia Pinteș (Japu). Am poposit o noapte la ei și-mi aduc aminte că eram cu urechile ciulite la povestile lor din facultate, despre colegi și profesori, sau despre întâmplări hazlii din acei ani.

Apoi ne-am adus aminte de familia Rusu, de la Constanța, Coca și Sergiu, cu care noi ne-am vizitat des și cu care am ținut o legătură de prietenie aparte. Ultima lor vizită la Piatra Neamț a fost în vara dinaintea decesului lui Sergiu.

Și familia Băteanu de la Brăila ne-a vizitat destul de des, ei venind vara la Piatra la niște cumetri.

Și alții, și alții... de care eu am auzit din povestirile tatei.

Ultima întâlnire la care a participat tata a fost cea din 1993, de la Motel Cristina- barajul Bicaz, când a fost organizatorul principal."

Nicolae Bălăuță

Nicolae Baltagiu (1939-1984)

Nicolae Băteanu

Ion Crăciun

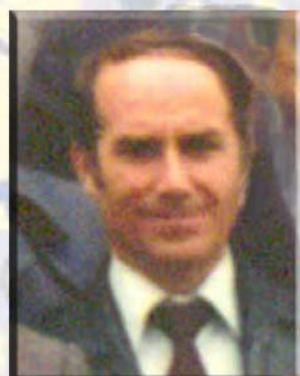
Petre Cristea

Radu Dragomir

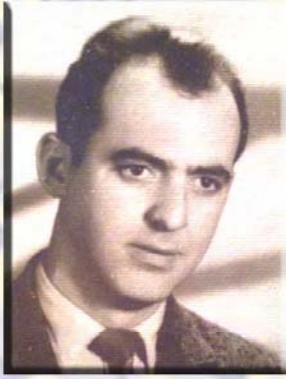

Valentin Dragomir

Constantin Ganea

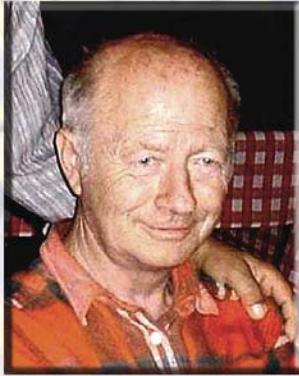

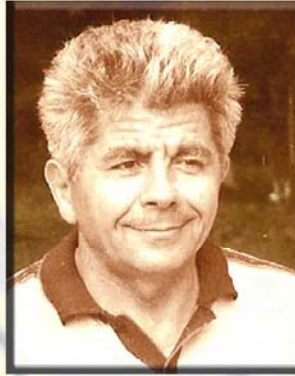
Mihai Humeniuc (1936-1997)

Victor Iacob (1938-1998)

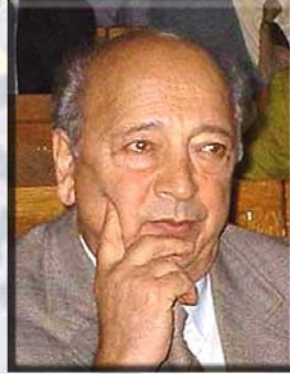
Romeo Jalenco

Georget Moraru

Sever Pintea

Ion Popescu

Corneliu Rusanovschi

Sergiu Rusu

Victor Scrumeda

Silviu Spulber

Vasile Tincu

Ianis Zimulis

DATE DE CONTACT **(actualizare august 2013)**

1. Ariton Corneliu

Iași, str. Vasile Lupu nr.70-74, bloc P3, tronson 1, et.4, ap.19, cp 700309, tel. 0232262812, 0741177880, email corneliu.ariton@yahoo.com

2. Balașiu Ion

Iași, str. Ion Creangă nr.79, bloc J1, sc.B, et.2, ap.7, cp 700337, tel. 0232278627, 0742992286, 0332107763, email ibalasiu@gmail.com, ibalasiu@yahoo.com

3. Berlea Ion

Iași, str. Arcu nr.5, sc.B, mezanin, ap.1, cp 700125, tel. 0232214599, 0724945664, email berlea.ionel@yahoo.com

4. Humeniuc (Bodescu) Olga

Botoșani, Calea Națională nr.46, bloc U1C, sc.B, ap.14, cp 710012, tel.0231513788, email deea_contac@yahoo.com

5. Jora (Coman) Maria

Brăila, Calea Călărașilor nr.51, bloc 104, ap.88, cp 810209, tel. 0239672314, 0766404296, email mjora39@yahoo.com

6. Duca Cezar

Iași, Aleea M.Sadoveanu nr. !6A, cp 700489, tel. 0232217872, 0727859515, email cduca@hotmail.com

7. Firan Petru

Craiova, Str. A.I.Cuza nr. 25, bloc M18E, sc.1, ap.18, cp 200528 tel.0351802032, 0745583696, email petrefiran@yahoo.com

8. Puțeanu Ion

Bacău, str. Carpați, bloc 29, sc.C, ap.11, cp 600086, tel. 0744512707

9. Secăreanu Virgil

București, Drumul Taberei nr.98, bloc C2, sc.A, et.3, ap.10, cp 016374, Tel. 0134110814, 0727648340, email svirgil73@yahoo.com

10. Solom9on Mihai

Bârlad, str. General Cerchez nr.23, cp 731011, tel. 0235413466

11. Uncheșel Emil

Iași, str. Brândușa nr.43, cp 700375, tel. 0232217266, 0744377714, email tvunchesel@yahoo.com

12. Bărculeanu Teofil

Craiova, str. Desrobirii, bloc E5, sc.III, et.III, ap11, cp 200474, tel. 0351404820, 0748253357, email tbarculeanu@yahoo.com

13. Chirilă Constantin

Bacău, B-dul Unirii nr.2, bloc 20, sc.D, et.6, ap.13, cp 600192, tel. 0234546070

14. Eremia Dan George

Constanța, str. Ecaterina Varga nr.36, cp 900657, tel.0341452232, 0770638299, 0728924143, email

15. Mateescu Octavian

Constanța, B-dul 1 Decembrie 1918 nr.37, bloc L21, sc.B, et.2, ap.47, cp 900168, tel. 0241627237, 0729079884

16. Mihailovici Leo

Israel, str. Avram Keren 45/7, Kfar-Saba 44208

17. Munteanu Constantin

Iași, str. Ion Creangă nr.56, bloc H1, sc.A, et.III, ap.15, cp 700321, tel.0232235225, 0734804276

18. Pușcașu Gheorghe

Iași, str. Egalității nr.24, bloc 847, ap.3, cp 700695, tel.0232263178, 0728225703

19. Sandu Petru

Craiova, str. Anul 1848, bloc D, sc.II, et.4 ap.9, cp 200486, tel. 0351428637, 0747474584, email diane_sandu@yahoo.com

20. Vlăsceanu Mihai

Focșani, Str. Diviziei nr.5, ap.6, cp 620094, tel. 0723038444, 0760516889

21. Cușnerenco Ilie

Constanța, B-dul Alexandru Lăpușneanu nr.195, bloc LAV1, ap.21, cp 900472, tel. 0341148406, 0741040220

22. Cristea Aurel

Focșani, str.Bârsei nr.4, bloc 4, sc.5, et.II, ap90, cp 620080, tel. 0237612429

23. Nimițan Ion

Iași, str. Arcu nr. 27, bloc L19, et.5, ap.18, cp 700132, tel. 0232276579

24. Scutaru Constantin

Canada, 145 Cosburn Ave, Ap.202, Toronto-Ontario M4J2L2, tel. 014164257398

De vrei să prinzi un pește mare
Și ai în viață acest scop,
Nu sta la baltă ca oricare,
Ci-nvață bine PHOTOSHOP !

Prezentare grafică : Cezar Duca

*Te salut oraș arhaic,
Plin de suveniruri sfinte,
Te salut cu toată stima,
Te salut...și n-am cuvinte.*

George Topârceanu.